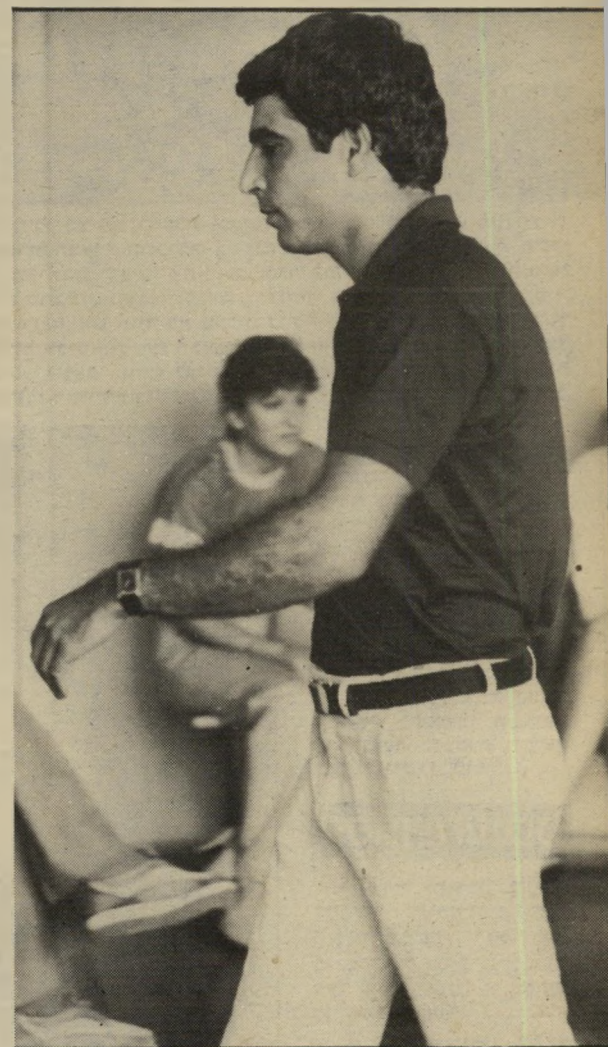

ליידי צ'טורלי

זרמת-השרון

ליידי צ'טורלי היתה אחוזה והיו זעירות. ולכן, כאשר חיפשה מאי צאה את שומריהעיר ובחרה בו. יידי ישראלית אין אחוזה ואין להסתפק בגנן שלה. הגירסה הישראלית לספרו "סי של רייזיד הברט לורנס העי" בית-המישפט חיים זמיר, 29. גנן והשרון. ספק גדול אם חיים קרא גם את הספר עביהכרס, שהיה במחלוקת קשה כאשר יצא לאור.

נאשם זמיר בבית-המישפט במקום יערן. סתם גנן

סיפורו של הגנן הצעיר חפץ זה רבה את הסיפור האנגלי הישן. בבית הגדול. באחד הימים. כאשר עבר חיים כרי חוב הראשי של רמת-השרון, ויאש את רותי בבית-קפה. בין השניים נקשרה שיחה, והם החליטו לנסוע לביתו של חיים כרי שרותי תראה את המשתלה שבגנו.

דרש והשתולל

יום עובד כגנן עצמאי באזורי דיוקרה של רמת-השרון וכפר

ליידי צ'טורלי והמאהב בסרט (סילוויה קריסטל וניקולאס קליי) במקום טירה בריטית, משתלה ישראלית

לדבריו, כי היא מוכנה לעזור לו להתפרק. הוא ביקש ממנה לעשות מעשה אוראלי, והיא הסכימה. אולם אחרי עשר דקות לא הצליח לבוא על סיפוקו, ואז אמר לה: "את רואה, גם כזה את לא טובה!" והאשה הנעלבת הלכה לדרכה. חיים, שנדרם מתלונתה של רותי, העלה את הסברה כי האשה נעלבה מהתנהגותו ומכך שלא הציע לה יחסים ארוכיים, וכי ניצלה את המצב גם כדי לבטל את הצ'קים הרחויים שנתנה לו עבור עבודת הגננות. אחרי שיבעה ימי-מעצר שוחרר על ידי בית-המישפט ממעצרו, למרות שהתביעה העלתה חשש שמא יטריד את רותי. אך מאחר שעברו נקי ומעולם לא הסתכר בפלגים, שיחרר אותו השופט בערכות, לים, וקבע כי עדותה של רותי תישמע אלאחר עור בערכ החג. הסניגור דוד יפתח טען בבית-המישפט כי אין לאסור פירסום שמה של המתלוננת, מאחר שכל הסיפור הוא עלילה, והיא אשה בוגרת היודעת מה היא עושה. השופט אורי שטרומן החליט בכל זאת לאסור על פירסום שמה ולשמוע את עדותה בדלתיים סגורות. הליידי תישאר באלמוניות.

אילנה אלון

ישם בדוי

האירו אותה באור שונה לחלוטין, וקד רוב הרבה יותר לקורות הליידי הכרי טית. לדבריו, כאשר נכנסו הביתה, ערך לאשה סיור והראה לה את יצירות האמנות שלו. היא התרשמה מהפסלים ומהציורים שלו, ותוך כדי שיחה התלוננה על הכריות הקשה עליה. היא סיפרה לו כי בעלה מרבה לנסוע ועוזב אותה לבדה עם הילדים. "אני מתייכשת כאשר אני כל-כך הרבה זמן לבד", אמרה. רותי היא אשה נאה מאוד, בתחילת שנות ה-40 לחייה, וחיים, ששמע את הרמזים המיניים ברבריה, החל להשי תלהב. הוא ניסה לנשקה ולחבקה, אך אז רחתה אותו מעל פניה והסבירה לו כי אינה מעוניינת בפלירט ריגעי. היא אמרה לו, כי רוצה יחסים עמוקים וממושכים, את זאת לא יכול היה חיים להבטיח לרותי. הוא הסביר לה ביושר איתה בקרוב. אולם, הסביר לה, הוא ישמח לקיים יחסים חרפעניים איתה. כאשר הבינה רותי כי חיים רואה בה אשה ללילה אחד, נעלבה ואמרה לו שאם זהו מצב הרברים — אז מוטב שילך ויעשה אמכטיה קרה. חיים שאל אותה: "מדוע חימתם אותי, אם את לא רוצה?" ורותי ענתה לו

הם נסעו לשם במכוניתה של האשה וערכו סיור במשתלה. אחרי-כך נכנסו לבית לשתות כוס-קפה. מכאן נפרדות גירסות הצדדים. רותי סיפרה למישרה, כי מייד אחרי שנכנסו לדירה התפשט הגנן ונעל את הדלת והתריסים. הוא התנפל עליה ודרש ממנה שתבצע בו מעשה מיני. הוא משך את ראשה בכוח וקירב אותו לגופו, ואחרי-כך הכריח אותה לט"י פל בו. כאשר סירבה, התחיל להשתר לל, זרק עליה חפצים וקרע שני שטי רות של 500 שקל לנגר עיניה. לדבריה איים עליה הגנן כי יגמור אותה ברגע, והיא נכנעה לדרישותיו ועשתה כרצונו. אולם למרות שעברו יותר מעשר דקות, לא הצליח הגבר לבוא על סיפוקו, ואז שיחרר אותה והירשה לה ללכת. רותי מיהרה לאחותה וסיפרה לה את קורותיה בבית הגנן. האחות שיכנעה אותה לפנות למישרה ולהתלונן.

אמבטיה קרה

ב עיקבות תלונתה של רותי ננעצר חיים ונחקר במישרה. הוא לא הכחיש את הפרשה, אולם דבריו